

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Man kan også tage et andet eksempel. På grund af den fuldstændig urimelige og stramme danske flygtningelovgivning er der nogle serbiske personer, flygtninge, som har måttet tage ophold på Færøerne, for i Danmark kunne de ikke være. Men færingerne er mere gæstfrie, end vi er hernede, og det kan vi kun glæde os over. De har så taget ophold på Færøerne og har bopæl på Færøerne og lærer formentlig ud over det serbiske, som de har som modersmål, færøsk, og deres børn lærer formentlig færøsk.

Derfor må spørgsmålet vel også være: Hvis de ønsker dansk statsborgerskab på et tidspunkt, kan de så komme til Indfødsretsudvalget og sige, at de altså taler færøsk?

Kl. 11.00

Det kan godt være, at jeg er gået helt galt i byen, men jeg synes da, at det er en interessant problemstilling at få afklaret, hvor langt man gør det her sprogkrav til det saliggørende. Nu er der flere ordførere, der har insisteret på, at det lige præcis var dansk, der var det afgørende, men jeg går ud fra, at ministeren i hvert fald kan give en besvarelse.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

På en måde føler jeg mig ikke så forfærdelig meget ramt af det med sprogkravet. Jeg har ganske vist sagt: forstår det danske sprog. Men jeg har faktisk også lagt utrolig meget vægt på, at man har kendskab til Danmark og til danske samfundsforhold, for jeg synes, det er det, der er helt, helt afgørende, nemlig at man forstår, hvad et demokrati er.

Nu har der været talt om religionsfrihed. Jeg synes, det er vigtigt i relation til religionsfrihed, at man har den opfattelse af religion, som langt de fleste danskere har, at det er et forholdsvist privat anliggende, og at grundloven står over Bibelen og Koranen.

Formanden:

Så er der vist ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Endnu en gang tak til fru Else Theill Sørensen. Derefter er det hr. Kamal Qureshi som ordfører.

Kamal Qureshi (SF):

Det her er sådan set et led i en lang række af forslag, der er blevet præsenteret, som udelukker en større og større del af mennesker, der bor i

det danske samfund, fra også at kunne bruge deres demokratiske rettigheder og fra at kunne deltage i det demokratiske fællesskab, som Danmark også er. Det her er endnu en del af den foljeton.

Det er jo klart, at når man laver indfødsretslovgivningen med det ekstreme højre i det danske Folketing, vil det også bære præg af en ekstrem national indgang og en ekstrem national tilgang. Det er selvfølgelig noget af det, som også den her lovgivning er et udtryk for.

Der er flere, der har anført det. Jeg vil også meget gerne anføre det, også for protokollens skyld, for at det i hvert fald bliver noteret ned, at også SF bemærker, at det her er et brud med den sædvanlige tradition, der har været ikke alene i Danmark, men også i en lang række andre europæiske lande, at man som udgangspunkt, som Institut for Menneskerettigheder anfører, har ret til statsborgerskab under visse nærmere anførte omstændigheder.

Den grundlæggende opfattelse er beskrevet, og for at korte det ned står der: Det er af betydning for både den enkelte person og den stat, hvori vedkommende bor eller er vokset op, at den pågældende får dennes statsborgerskab, bl.a. idet det formodes at fremme integration.

Endvidere anfører instituttet, at forslaget er et brud på den praksis, som gennem mere end 200 år har været ført her i landet, for så vidt angår de unge, der er født og opvokset her, og at det er i disharmoni med udviklingen i synet på enhvers ret til statsborgerskab, såfremt naturalisationspraksis for de her opvoksede unge, der er født i landet eller er kommet hertil som ganske unge, udelukker dem fra dansk statsborgerskab, fordi de ikke opfylder de almindelige naturalisationskrav.

Så der er jo ikke nogen tvivl om, at det her på mange måder er et brud med de europæiske traditioner, men også de danske traditioner.

Så vil jeg yderligere gerne trække noget andet frem. Det interessante er, at man nu også ifølge det her flertal kan frakendes sit statsborgerskab, faktisk oven i købet ned til en strafferamme på 4 måneder. Det vil sige, at hvis man får en dom, hvor strafferammen er 4 måneder, kan man få frakendt noget så vigtigt som sit statsborgerskab, bl.a. hvis man forhåner fremmede nationer, står der i bemærkningerne.

Det siger sådan set noget om, hvordan man opfatter grænsen for det. På den ene side mener man, at statsborgerskab er meget, meget vigtigt, men på den anden side mener man, at en over-